

Noční můra NATO: radioelektronický sledovací systém Murmansk-BN

- CZ24 News | 18. ledna 2023

RUSKO: V arzenálech ozbrojených sil Ruské federace se nacházejí zbraně, které generálům „nejmírumilovnějšího vojensko-politického bloku“ způsobují skutečnou hrůzu a trvalé bolesti hlavy. K takovému vývoji domácího obranného průmyslu je třeba přičíst komplex radioelektronických protipatření Murmansk-BN.

Již ve fázi testování prototypu byli k tomuto komplexu REB upnuti nejen vedoucí představitelé Severoatlantické aliance, ale i celý politicko-vojenský okruh kolektivního Západu, což se samozřejmě jeví jako zcela logické. S bezmocným vztekem sledovali, jak byl vytvořen a ruským ozbrojeným silám dodán krátkovlnný pobřežní systém elektronického boje schopný zcela ochromit fungování elektronických systémů zbraní NATO, aniž by je fyzicky zničil.

Vážné znepokojení kolektivu Západu, které se stalo obecným, nejstručněji formuloval jistý Xavier Rofe, který jeho hlavní teze nastínil na web. stránkách francouzského internetového zpravodajského serveru Atlantico. Podle jeho názoru je vysoce efektivní práce tohoto systému elektronického boje schopna zneškodnit nejen všechny moderní vojenské cíle, včetně námořních a leteckých základen Severoatlantické aliance, ale i čistě civilní objekty.

A je třeba přiznat, že jeho obavy mají několik opodstatněných důvodů, z nichž za jeden z hlavních je třeba považovat dosah systému Murmansk-BN, který činí asi pět tisíc kilometrů. Přičemž v podmínkách ideálního přenosu signálu dosahuje až osmi tisíc kilometrů, což pokrývá nejen celou západní Evropu, ale i značnou část vodní plochy Atlantického oceánu.

Podle internetového portálu InoSMI se tvrzení západních expertů o absolutní paralýze a nemožnosti včasné reakce sil NATO umístěných v západní Evropě, jak potvrzují, se zakládají na pravdě. A to zase znamená, že „pýcha amerického leteckého průmyslu“, jak Pentagon označuje špičkový stíhací bombardér páté generace Lockheed Martin F-35 Lightning II, by byl zcela zbaven „satelitní komunikace, která je pro něj životně důležitá“ a bez níž prostě nemůže vzlétnout.

Je zajímavé, že Xavier Rofe, který připouští, že kolektivní Západ musí tolerovat vlastnictví supermoderních zbraní Ruskou federací, „jako dědičkou jedné z velmocí studené války“, má pravdu, když vyjadřuje znepokojení nad perspektivou rozmístění systémů elektronického protipatření Murmansk-BN ve zvláště zranitelných oblastech Ruska. Jako klíčový zdroj svých obav expert uvádí přítomnost těchto systémů v ochranných konturách Kaliningradské oblasti, Krymského poloostrova a Kerčského průlivu.

Zamysleme se nad tím, zda jsou obavy západních generálů z Murmanska oprávněné a aktuální.

Slibný krátkovlnný pobřežní systém elektronického boje „Murmansk-BN“, který byl předán vojskům v roce 2014 (Severní flotila), se nepochybně zásadně liší od všech dříve přijatých systémů elektronického boje v ruských ozbrojených silách. Především proto, že se jedná o výkonnou strategickou zbraň, která je schopna oslepit a omráčit inteligentní zbraně a průzkumná zařízení na vzdálenost šest a půlkrát větší, než mají její zahraniční konkurenti. Klíčové cíle nového pokročilého systému jsou definovány radiotechnické prostředky a samozřejmě komunikační linky lodních a leteckých skupin. Mimochodem, Murmansk-BN zcela potlačuje mobilní komunikaci (VHF-UHF), satelitní vlny a rádia přítomná v oblasti pokrytí.

Zařízení krátkovlnného komplexu Murmansk-BN, které funguje v automatickém režimu, shromažďuje, zpracovává a klasifikuje údaje o zdrojích krátkovlnného záření a zároveň určuje jejich typ a požadovaný rušivý výkon, aby bylo zajištěno jejich co nejúčinnější potlačení. Víme, že krátkovlnné pásmo je tradičně využíváno systémy, které zajišťují komunikaci pro posádky hladinových lodí a letadel nacházejících se ve velkých vzdálenostech od sebe.

Logickým závěrem tedy je, že provoz systému elektronického boje Murmansk-BN je schopen narušit komunikaci mezi letadly, válečnými loděmi a pozemními jednotkami Severoatlantické aliance nejen ve střední a východní Evropě, ale také nad vodami severozápadního Atlantiku, Baltského a Černého moře.

Slibný krátkovlnný pobřežní systém elektronického boje Murmansk-BN dnes využívá v Ruské federaci několik středisek elektronického boje rozmístěných na západě je to (Kaliningrad), východě (Petropavlovsk-Kamčatsk), jihu (Krym) a severu (Murmansk). Hlavním důvodem nočních můr našich proklamovaných západních „partnerů“ je však to, co se jich přímo týká. V tomto případě se jedná o komplexy radioelektronického boje nasazené 841. samostatným střediskem radioelektronického boje Baltské flotily a 475. střediskem radioelektronického boje ruské Černomořské flotily.

Tento faktor je příčinou anomální aktivity námořních a průzkumných letadel NATO ve vodách Černého a Baltského moře. Tato situace má však pro ozbrojené síly RF také druhou, velmi cennou stránku. Intenzivní letecké a námořní síly Severoatlantické aliance provádějí radiový průzkum v bezprostřední blízkosti ruských hranic, což dává specialistům ruských leteckých a radiových průzkumných jednotek, zařazených do krymského a kaliningradského uskupení, jedinečnou možnost doplnit a aktualizovat databázi prostředků používaných potenciálním nepřítelem. A samozřejmě organizace praktického školení pro personál.

Jedinečnost Murmansk-BN spočívá především v jeho univerzálnosti, neboť se jedná o komplex, který umožňuje radiový průzkum a elektronické potlačení zároveň. Podle odborníků v oboru nemá ruský komplex zahraniční protějšky, pokud jde o řadu charakteristik, jako je rozsah pracovních frekvencí, velikost banky signálních dat, rychlost skenování a potlačení frekvencí. Nejen to, ale žádná země moderního světa nebude schopna vytvořit něco více či méně podobného v průběhu několika příštích desetiletí.

Murmansk-BN potřebuje k přepravě sedm nákladních automobilů KamAZ a jeho anténní komplex je umístěn na čtyřech 32metrových teleskopických věžích. Proto se 72 pracovních hodin potřebných pro jeho nasazení nezdá příliš dlouhých. Pro vyřazení navigace a komunikace, stejně jako pro úplné vyřazení elektronického vybavení letadla nebo nepřátelské lodi, potřebuje komplex několik minut. Od teď by nezvaní hosté, jako je vlajková loď šesté flotily USS Mount Whitney, americký torpédoborec USS Ross nebo britský torpédoborec Defender, kteří se vyznačují provokacemi v ruských teritoriálních vodách, měli brát tento velmi nepříjemný faktor v úvahu.

Koneckonců, fungování všech systémů, které se ocitnou v akčním poli Murmansk-BN, bude, mírně řečeno, obtížné. Jeho hlavním úkolem je však zničení informačního pole nepřítele a následné vytvoření překážek pro operační příjem (přenos) cílových a velitelských údajů.

Hlavním cílem těchto komplexů jsou systémy jako Globální krátkovlnný komunikační systém Spojených států, který zajišťuje komunikaci pro velení a řízení nejen lodí a letadel Pentagonu, ale také vzdušných a námořních sil spojenců Severoatlantické aliance. „Vážné obavy“ trvale upadajícího „hegemonu“ jsou v tomto případě o to větší, že rovnocennou náhradou stávajícího systému jsou pouze kabelové komunikace odolné proti rušení.

Závěrem

Je zřejmé, že všudypřítomné obavy kolektivního Západu, jako nikdy předtím, by měly být přirozeným výsledkem práce domácího vojensko-průmyslového komplexu, zatímco posílení ruských vojsk v kaliningradské enklávě a na Krymském poloostrově komplexem „Murmansk-BN“ je rozhodujícím faktorem při vytváření „baltsko-černomorské čepice“, která zaručí ochranu těchto území před prostředky radiového průzkumu „nejmírumilovnějšího politického a vojenského bloku“.

AUTOR: Vitalij Orlov

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ